

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„En wij hebben het Profetische woord dat zeer vast is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eene duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uwe harten”.

2 PETRUS 1 : 19.

No. 2. 15 Januari.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	6e Jaargang 1901.
------------------------------	---	------------------------------------

**Een en zeventigste halfjaarlijksche Conferentie der
kerk van Jezus Christus van de Heiligen
der laatste Dagen.**

Gehouden te Salt Lake City 5, 6 en 7 Oct. 1900.

(Vervolg en slot van Bladzij 4).

Verder zeide Pres. Snow: Ik heb niet op eenige voorgaande Conferentie zulke besprekingen tot de Heiligen der laatste Dagen gehoord als op deze. Het zijn besprekingen welke naar hervorming en voorbereiding heenwijzen. Wanneer wij over de wondervolle hervorming nadenken welke ten opzichte van de wet der tiende gedaan is geworden, zoo is het een manifestie dat een groote voorbereiding komende is. Veronderstelt gij dat de Heer u ooit terug zou zenden tot Jackson-Graafschap, voordat Hij zich volkomen verzekerd zou gevoelen dat wij die dingen zouden doen, waarin het volk van Jackson-Graafschap gefaald heeft te doen, vanwege gebrek aan ondervinding en geloof? Jackson-Graafschap is de plaats, het doel, dat wij voortdurend voor oogen zouden houden. Een broeder zeide onlangs dat hij duizend dollars had en ter zijde hield liggen om land in Jackson-Graafschap te koopen, zoodra het goed was om zulks te doen.

Wij kunnen ons zelve echter niet als voorbereid beschouwen, om terug naar Jackson-Graafschap te gaan, indien wij in gebreke blijven om de tiende te betalen. Ik wensch niet veel te zeggen aangaande de tiende, want ik denk dat ik genoeg daarover gezegd heb.

In de nederzettingen welke wij van af St. George doorreisden sprak ik zeer sterk daarover, want ik wist dat het een gebod van God was dat het volk zich zou bekeeren en hervormen van de groote veronachtzaming waaraan wij allen min of meer schuldig waren. Ik gevoelde mij toen dienaangaande vastbesloten met mijn geheele hart en ziel, en ik wist niet of de heiligen niet dachten dat ik een weinig te ver ging.

Om hunne gedachten te verlichten zoo vertelde ik hen dat ik nimmer zou wederkeeren om tot hen op die wijze te spreken gelijk ik toen deed. Doch ik zeide tot hen dat zij moesten doen hetgeen hun gezegd was indien zij zich als Heiligen der laatste Dagen wilden beschouwen. De hervorming in die richting is geslaagd. Het is mij gezegd geworden, dat sommigen denken dat het niet recht is om tiende te betalen. Daar behoeft niemand verbaasd over te zijn. Doch de groote massa van het volk doet zeer wel in dit opzicht.

Laat ons allen ons geloof voor den Heer uitoefenen om den weg te openen dat wij weder terug mogen gaan naar Jackson-Graafschap,

Eenigen tijd geleden had er iets bijzonders in dit opzicht plaats. Twee mannen kwamen hier — goede, eerlijke mannen, gelijk ik elke rede heb om te gelooven — en tot onze groote verbazing wenschten zij een vereeniging tot stand te brengen tusschen de Heiligen der laatste Dagen en de Josephieten. Wij vroegen hen om zich nader te verklaren. Zij zeiden dat zij een openbaring ontvangen hadden dat de tijd nu gekomen was om een tempel in Jackson-Graafschap te bouwen, en in order dat zulks gedaan zou worden, zoo hadden zij gedacht dat het hun plicht was om tot de Josephieten te gaan. Zij gelooven niet in de Josephieten evenmin als wij doen; doch zij gingen tot hen en hadden een onderhoud met den president en den raad der Josephieten. Zij deden het voorstel aan hen, dat zij vier van hunne Ouderlingen zenden zouden en dat wij vier van onze Onderlingen zouden zenden en dat de Hendrekieten (tot welk lichaam deze twee mannen behoorden) vier van hunne Ouderlingen zouden hebben en dat al die Ouderlingen op het land van Zion zamen zouden komen en zien of zij geen schikkingen konden maken waardoor de tempel gebouwd kon worden. Natuurlijk wij konden zeer goed zien dat er geen nut was in die richting zulks te beproeven, doch het scheen dat zij geloof hadden dat zulks gedaan kon worden, Tot in zekere mate hadden deze mannen een manifestatie gehad, Ik geloof dat deze mannen ongeveer juist waren ten opzichte van het feit dat de tijd gekomen is om een tempel te bouwen of ten minste komende is wanneer deze tempel zou gebouwd worden; doch het zal niet door deze klas van menschen gebouwd worden, het zal door de Heiligen der laatste Dagen in verbinning met de Lamanieten gebouwd worden.

God zegene u, mijn broederen en zusteren, en laat ons trachten en zoo volkomen wezen van dag tot dag als wij mogelijkker-

wijze kunnen zijn, Niet ééne godsdienst heeft in zich zulke vooruitzichten als de godsdienst der Heiligen der laatste Dagen. Nooit was er iets aan den mensch overgegeven dat gelijk met hetzelfde in zijne heerlijke en glorieijke voordeelen was. Wij zouden ons in onze godsdienst tot en zulke mate verheugen dat wij ons bijna ten allen tijde gelukkig zouden gevoelen. Wij zouden nimmer toestaan dat wij in een toestand zouden komen waar wij niet eenige vreugde kunnen hebben. De vooruitzichten welke voor ons geopend zijn, zijn heerlijk. In het volgende leven zullen wij onze lichamen verheerlijkt terug ontvangen, vrij zijnde van ziekte en dood. Niets is zoo schoon als een persoon in een opgestanen en verheerlijkten toestand. Daar is niets liefeliker dan in dien toestand te zijn, en onze vrouwen en kinderen en vrienden met ons te hebben. Zoo lang als wij getrouw zijn, niets kan ons verhinderen van al de genietingen welke verzekerd kunnen worden door vooruitzichten van deze natuur. Hetzij dat wij in de gevangenis zijn, of hetzij in armoede, deze vooruitzichten zijn altijd voor ons indien wij leven overeenkomstig met onzen godsdienst. Nu, broeders en zusters, weest getrouw, houd de geboden van God, en vergeet niet de leeringen welke gij gedurende de drie dagen van deze Conferentie ontvangen hebt. Amen.

Daarna werd een solo „Jeruzalem“ gezongen door Horage S. Ensign.

Vervolgens sprak President George Q. Cannon, gevende getuigenis dat de wederkomst van Christus nabij is en de noodzakelijkheid om zich dag zoowel als een volk als persoonlijk daarop voor te bereiden door gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren en acht te geven op de raadgevingen en leeringen aan ons gegeven. Dat gelijk Christus gezegd heeft, dat Hij zou komen gelijk een dief in den nacht, wij altijd bereid zouden zijn en gelijk zouden zijn aan de wijze maagden, hebbende onze lampen in orde en met olie gevuld.

Hierna sprak Pres. Cannon aangaande het werk dat door de zendelingen der Kerk gedaan wordt onder de verschillende natiën der aarde om hun het Evangelie te prediken en de volken te waarschuwen voor de oordeelen Gods welke over de volken komen zullen. Alzoo de noodzakelijkheid dat zendelingen naar die landen gezonden zouden worden waar het Evangelie nog niet gepredikt was en bewees door de openbaringen door Joseph Smith van God ontvangen, dat niemand behoefde bevreesd te wezen zijn leven neder te leggen voor het Evangelie, want indien zulks geëischt werd, zullen zij deelnemers worden van al de heerlijkheid welke voor de getrouwen weggelegd is. Tevens spoorde hij de heiligen aan om nader tot God te leven, en ons geheele leven aan den wil van God te onderwerpen.

Een solo „When thou comest“ werd gezongen door Lizzie Thomas Edward.

Dankzegging door Ouderling Francis M. Lyman.

Na het einde dezer Conferentie werd 's avonds te 7 uur de halfjaarlijksche Conferentie van de Deseret Zondagsschool-Vereeni-

ging eveneens in den Tabernakel gehouden. Tegenwoordig waren van het algemeene hoofdopzienerschap George Q. Cannon, Karl G. Maëser; de meeste leden van de commissie van toezicht van de Deseret Zondagsschool-Vereeniging en velen van de apostelen en een aantal hoofdopzieners der Zondagsscholen van de verschillende vertakkingen en vele beambten en medewerkers der verschillende Zondagsscholen. De Conferentie werd geopend door het tabernakelkoor, hetwelk onder leiding van den directeur Evan Stephens „For the Strength of the Hills We Bless Thee“ zong.

Het gebed werd uitgesproken door Ouderling John W. Taylor. Waarna het koor en de vergadering zong „Now let us rejoice in the day of Salvation“. Algemeene hoofdopziener George Q. Cannon sprak eenige woorden over de goede vooruitzichten van het Zondagsschoolwerk om de jeugd te onderrichten en voor te bereiden de plichten van Heiligen der laatste Dagen te vervullen. Dat het Zondagsschoolwerk den ijver en de talenten en bekwaamheden eischt van hen die dit liefdewerk vervullen. Waarna door verschillende leden van den raad der apostelen en der algemeene Zondagsschool-commissie van toezicht onderwerpen besproken werden tot den vooruitgang en den welvaart van dat voorname gedeelte van het Evangeliewerk. Aan het einde der Conferentie zong het koor „From afar gracious Lord Thou didst gather thy flock.“ Dankzegging door Ouderling Brigham Young.

De groote muur aan de Mississippi-rivier.

Een van de wetenschappelijke vraagstukken van den Staat Mississippi (N.-Amerika) is „De Brandewijnsteenen muur“. Het is reeds sedert lang een onopgelost vraagstuk geweest.

Eenigen tijd geleden zond Thomas Watson van Hazlehurst aan Gouverneur Langino een potloodteekening van een onmetelijke hoop steenen in het Zuid-Oostelijk gedeelte van Claiborne-Graafschap, met de opmerking dat de steenen wellicht gebruikt zouden kunnen worden bij het bouwen van het nieuwe gouvernementsgebouw. In een brief welke bij de teekening van den heer Watson gevoegd was, verklaarde hij dat de steenen welke hoog op elkander lagen, een oppervlakte van vier vierkante mijlen beslaan. Elke steen is zes voet lang, drie voet breed en twee voet dik en is met een buitengewone goede kwaliteit cement te zamen gevoegd. Niemand weet hoe zij daar kwamen. Mogelijk zijn zij daar van voor duizenden jaren. De bouwlieden, denkt de „Jackson News“, behoorde tot een geslacht van oude tijden, het kan niet anders zijn. Het wordt verondersteld dat dit metselwerk bij de groote Chineesche muur behoort, welke beneden Raymond begint en welke tot in een gedeelte van Hinds-Graafschap gevolgd kan worden. Hij is breed genoeg dat er twee of drie wagens naast elkander over kunnen gaan en behoort tot een der wonderen der wereld.

Eerste Visioenen en Openbaringen, welke door Joseph Smith werden ontvangen.

(*Vervolg van bladzij 8.*)

Eenige dagen nadat ik dit visioen had, gebeurde het dat ik mij in gezelschap bevond van een Methodisten-prediker, welke zeer werkzaam was in de genoemde godsdienstige opgewondenheid. En daar ik met hem over het onderwerp van godsdienst sprak, zoo nam ik de gelegenheid te baat, om hem het visioen hetwelk ik gehad had, te verhalen. Ik was echter grootelijks verrast over zijn gedrag; hij hoorde mijne mededeeling niet alleen lichtzinnig aan, doch met groote verachting, zeggende dat het slechts van den duivel was, en dat er zulke dingen gelijk visioenen en openbaringen in deze dagen niet meer bestonden, dat al zulke dingen met de apostelen opgehouden hadden, en dat zij er nimmer meer zouden zijn.

Ik ontdekte echter spoedig dat ik door het mededeelen van mijn verhaal, een groot vooroordeel tegen mij, van leeraars van godsdienst verwekt had, en de oorzaak van veel vervolging werd, hetwelk voortdurend vermeerderde. En ofschoon ik een ongeleerde jongen was, slechts in den ouderdom van veertien tot vijftien jaar, en mijn omstandigheden des levens van zoodanigen aard waren, dat ik een jongen van geen invloed in de wereld was, zoo schonken nochtans menschen van voorname positie genoeg aandacht aan mij, om de algemeene gevoelens tegen mij te verwekken, en een hevige vervolging tegen mij te doen ontstaan. En dit was algemeen onder alle sekten, allen vereenigden zich om mij te vervolgen.

Het heeft mij dikwerf ernstige overdenking veroorzaakt, beiden nu en voorheen, hoe buitengewoon vreemd het was, dat een ongeleerde jongen, van een weinig ouder dan veertien jaar, en bovendien een, welke tot de noodzakelijkheid gedwongen was, om door zijn dagelijkschen arbeid een karig onderhoud te verkrijgen, dat zulk een karakter van genoeg belang zou geacht worden om de aandacht te trekken van de voornaamste menschen der meest populaire sekten van heden en een geest van de hevigste vervolging en beschimping in hen te scheppen. Doch vreemd of niet het was zoo, en het was dikwerf een rede van groote bekommering voor mij. Het was echter nochtans een feit dat ik een visioen gehad had. Ik heb menigmaal gedacht dat ik mij gelijk Paulus gevoelde, toen hij zichzelf voor koning Agrippa verdedigde, en het verslag van het visioen verhaalde hetwelk hij had toen hij een licht zag en een stem hoorde, doch er waren daar slechts weinigen, welke hem geloofden; sommigen zeiden hij was oneerlijk, anderen zeiden hij was uitzinnig, en hij werd bespot en gehoond; doch dit alles vernietigde niet de werkelijkheid van zijn visioen. Hij had een visioen gezien, hij wist dat hij had, en alle vervol

ging onder den hemel kon het niet veranderen; en ofschoon zij hem tot den dood toe zouden vervolgen, nochtans wist hij en zoude tot zijn laatsten ademtocht weten, dat hij had beiden, een licht gezien en een stem tot hem hooren spreken, en de geheele wereld kon hem niet anders doen denken en gelooven.

Zoo was het ook met mij. Ik had werkelijk een licht gezien en in het midden van dat licht twee personen, en zij spraken werkelijk tot mij, of een van hen deed; en ofschoon ik gehaat ben en vervolgd omdat ik zeg een visioen gezien te hebben, nochtans is het de waarheid; en ofschoon zij mij vervoldden, mij hoonende en spreken alle kwaad van mij valschelijk; omdat ik zulks zeide, zoo werd ik geleid om in mijn hart te zeggen: Waarom wordt ik vervolgd omdat ik de waarheid zeg? Ik heb werkelijk een visioen gezien, en wie ben ik dat ik God kan wederstaan? Of waarom wil de wereld trachten mij te doen verloochenen wat ik werkelijk gezien heb? Want ik had een visioen gezien. Ik weet het en ik weet dat God het weet, en ik kon het niet verloochenen, noch durf ik; ten minste ik weet dat door zulks te doen, ik God zou beledigen en onder verdoemenis komen.

Ik had nu mijn gedachten zoover tevreden gesteld aangaande de sektarische wereld, dat het mijn plicht niet was om mij bij één van hen aan te sluiten, doch dat ik voort zou gaan totdat ik verder zou onderricht worden. Ik had de getuigenis van Jakobus bevonden waar te zijn, dat indien iemand wijsheid noodig heeft van God kan vragen, en verkrijgen en niet verweten worden.

Ik zette mijn gewone werkzaamheden van het leven voort tot op den 21 September achttienhonderd drie en twintig, gedurende al dien tijd leed ik hevige vervolging van alle klasse van menschen, beide godsdienstige en ongodsdienstige, omdat ik voortging om te bevestigen dat ik een visioen gezien had.

Gedurende het tijdsverloop van den tijd dat ik het visioen had en het jaar achttienhonderd drie en twintig, (verboden zijnde om bij één van de godsdienstige sekten van die dagen mij aan te sluiten, en zijnde van zeer teedere jaren, en vervolgd van diegenen welke mijn vrienden hadden moeten zijn, en mij vriendelijk moeten behandelen; en indien zij dachten dat ik dwaalde, hadden moeten trachten op een juiste en hartelijke wijze mij terug te brengen) was ik aan alle soorten van verzoeken blootgesteld. En met alle soorten van menschen omgaande, viel ik dikwerf in dwaze dwalingen, en vertoonde de zwakheid der jeugd, en de bedorvenheid van de menschelijke natuur, welke het bedroefd mij te zeggen, leidde mij in verschillende verzoeken, tot de voldoeningen van mijne begeerlijkheden welke beledigend in de oogen van God zijn. Tengevolge van deze dingen voelde ik mij dikwerf veroordeeld voor mijne zwakheid en onvolmaaktheden; toen op den avond van genoemden één en twintig September, nadat ik mij voor den nacht ter ruste had begeven, ik mijzelve in gebed en smeekingen tot den Almachtigen God begaf, voor de vergiffenis van al mijne zonden en dwaasheden; en eveneens voor een manifestatie aan mij,

dat ik mocht weten van mijn toestand en staat tegenover Hem: want ik had volkomen vertrouwen in het verkrijgen van een goddelijke manifestatie, daar ik te voren zulk een gehad had.

Terwijl ik alzoo bezig was om God aan te roepen, ontdekte ik een licht hetwelk in mijn kamer verscheen, hetwelk voortging om zich te vermeerderen totdat de kamer meer verlicht was als op den middag, toen onmiddellijk een persoon aan mijn bedzijde verscheen, staande in de lucht, want zijne voeten raakten den grond niet aan. Hij had een los kleed van de meest buitengewone witheid aan. Het was een witheid boven eenig aardsch ding dat ik ooit gezien had; ook geloof ik niet dat eenig aardsch ding gemaakt kan worden dat er zoo wit en schitterend zou uitzien; Zijn handen waren naakt, en zijn armen eveneens tot een weinig boven de pols: eveneens waren zijn voeten naakt, gelijk zijne beenen tot een weinig boven de enkelen. Zijn hoofd en hals waren eveneens naakt. Ik kon zien dat hij geen andere kleding aan had als dit kleed, daar het open was, zoodat ik in zijne boezem kon zien.

Niet alleen was zijn kleed buitengewoon wit, doch zijn geheele persoon was boven beschrijving heerlijk en zijn aangezicht waarlijk gelijk den bliksem. De kamer was buitengewoon verlicht, doch niet zoo buitengewoon helder als onmiddellijk rondom zijn persoon. Toen ik voor het eerst op hem zag was ik bevreesd, doch de vrees verliet mij spoedig. Hij noemde mij bij mijn naam en zeide tot mij dat hij een boodschapper, van de tegenwoordigheid van God, aan mij gezonden, en dat zijn naam Moroni was. Dat God een werk voor mij te doen had, en dat mijn naam voor goed en kwaad onder alle natiën, geslachten en tongen gehouden zou worden; of dat er beiden goed en kwaad van mij zou gesproken worden onder alle volken. Hij zeide dat er een boek bewaard was, geschreven op gouden platen, gevende een verslag van de vroegere inwoners van dit vasteland, en de oorsprong vanwaar zij kwamen. Hij zeide eveneens dat de volheid van het eeuwig Evangelie in hetzelfde bevat was, zooals het door den Zaligmaker aan de vroegere inwoners was overgegeven. Ook dat er twee steenen in zilveren bogen (en deze steenen, aan een borstplaat bevestigd, vormde wat genoemd is de Urim en Thummim) met de platen verborgen waren, en het bezit en het gebruik van deze steenen, was wat in vroegere en oude tijden een Ziener uitmaakte, en dat God hen bereid had voor het doel van de vertaling van het boek.

Na deze dingen aan mij verteld te hebben, begon hij de profetiën van het Oude Testament aan te halen. Hij haalde eerst het eerste gedeelte van het derde hoofdstuk van Maleachi aan en alzoo het vierde of laatste hoofdstuk van dezelfde profetie ofschoon met een weinig verschil van de wijze als het in onze Bijbels staat. In plaats van het eerste vers weer te geven zooals het in onze boeken is, zoo gaf hij het aldus: „Want ziet, de dag komt welke zal branden als een oven, en al de hoogmoedigen, ja, en alle welke

de goddeloosheid doen, zullen gelijk stoppel verbranden, want zij welke komen zullen hen verbranden, zegt de Heer der Heirscharen, dat het hen noch wortel noch tak zal laten." En wederom, hij gaf het vijfde vers aldus: „Ziet ik zal aan u het priesterschap openbaren door de hand van Elia den profeet, voor de komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren.“ Hij haalde het volgende vers aldus verschillend aan: „En Hij zal planten in de harten van de kinderen, de beloften aan de vaderen gemaakt, en de harten van de kinderen zullen tot hunne vaderen keeren, indien dit niet zoo ware, de geheele aarde zou geheel verwoest worden bij zijne komst.“

Wordt vervolgd.

Mededeeling

Op 2 December l.l. overleed in Brigham City, Utah Sarah Ann Snow, vrouw van President Lorenzo Snow. Hare ziekte had ongeveer drie weken geduurd, zij stierf tengevolge van een hartkwaal.

Zuster Snow was juist 74 jaar oud en was de moeder van vijf kinderen, welke haar allen overleven. Haar leven was een waardig voorbeeld van goedheid en getrouwheid aan de waarheid.

Conferentie Notitie.

Op Zondag 10 Februari a.s. zal de halfjaarlijksche Conferentie van de Amsterdamsche Afdeeling te Amsterdam gehouden worden. Wij noodigen hiermede de Heiligen en Vrienden vriendelijk uit, deze Conferentie bij te wonen.

Nadere mededeeling aangaande de tijd en plaats der Vergaderingen zullen later medegedeeld worden.

Gezegden van Joseph Smith.

„De zaak van de menschelijke vrijheid is de zaak van God“.

„De doop is een verbond met God, dat wij Zijne wil zullen doen“.

„Onze liefde zou sterker op God en Zijn werk geplaatst moeten worden dan op onze mede-natuurgenooten.“

Een toornig sectarisch persoon in Kirtland beval dat vuur van den hemel zou nederkomen en de profeet en zijn familie verteeren. Joseph glimlachte en zeide: „Gij zijt een der profeten van Baal, uw God hoort u niet“.

De Ster.

Orgaan van de Beeligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Zaligheid der Kinderen.

Een bewijs te meer dat in de voorbijgegane eeuwen donkerheid de aarde bedekt heeft en duisternis de volken, is de onwetenschap en dwaling van het menschdom aangaande den waren toestand van de zielen der kinderen nadat zij dit leven verlaten hebben. En wie kan zeggen wat kommer, welk een verdriet en smart geleden is, door de harten der duizenden en duizenden treurende moeders over hun, door den dood ontrukte, lievelingen. Niet alleen vanwege het verlies, doch tevens van den twijfel, de onzekerheid en onbekendheid aangaande den waren toestand van hen die in hun prille jeugd aan het moederlijk hart ontrukkt waren. Doch wie kan ook de hoop, de uitgebreidheid der troost, de zoetheid der balzem, den vrede en zaligheid beschrijven, welke het bezit van de ware kennis van den toestand der zielen van de kinderen aan de andere zijde des grafs, aan de moeders gaf. Wie kan de kracht om te volharden beschrijven, welke in het moederlijke hart wordt opgewekt, door de hoop, hun lievelingen in de rust des Heeren te ontmoeten en hen in de glorie en heerlijkheid in den morgen der opstanding terug te ontvangen, en met hen voor immer en eeuwig in geluk en vrede te leven?

Indien ooit een mensch daartoe in staat was of wezen zal, het zal zijn door dien Geest welke van den Vader des lichts voortgaat om geluk, vrede en waarheid te verspreiden en twijfel en kommer te verbannen.

Doch dit te beschrijven is echter thans niet het doel, de warmte van die waarheid, het licht dezer kennis duidelijker en helderder te doen schijnen in de harten der naar waarheid zoekenden, wordt thans slechts beoogt.

Doch dit kan slechts geschieden door de woorden der profeten des Allerhoogsten, daar zij de uitverkoren instrumenten zijn om Zijne verborgenheden aan het menschdom bekend te maken. Hierdoor echter zal hun nut en zegen duidelijker te voorschijn treden en de harten met meer dankbaarheid tot God vervullen voor de genade en goedheid weder profeten aan het menschdom gegeven te hebben

Christus verklaarde zeer duidelijk het feit dat de mensch uit beiden een geest en lichaam bestaat, en zijne leeringen hadden hoofdzakelijk ten doel, de geest welke in het lichaam woont te ontwikkelen en een gelukkig bestaan, zoowel na den dood als na

de opstanding te verzekeren. Wij zullen hier slechts enkele bewijzen aanhalen, dat de geest van den mensch na den dood een voortbestaan heeft. welke echter klaar en duidelijk zijn en dus ons doel geheel beoogen.

Toen Christus aan het kruis genageld was zeide Hij tot den moordenaar nevens Hem: „Heden, dat is, na den dood van mijn lichaam, zult gij, dat is na den dood van uw lichaam, met mij, namelijk, uw geest met mijn geest, in het „Paradijs“ zijn. En het laatste oogenblik van zijn smartelijken dood riep Hij uit: Vader in uwe handen beveel Ik mijnen geest, dat is: Vader mijn geest, die thans dit lichaam gaat verlaten, beveel Ik in uwe hoede aan.

Terwijl uit de gelijkenis van den rijken man en den armen Lazarus duidelijk blijkt, dat de geest van den rijkard niet alleen een herinnering aan zijne vorige vrienden en bekenden behield, doch tevens ook een verstandelijk begrip van Mozes en de profeten.

De profeet Joseph Smith zegt: „Wij verklaren dat een geest een zelfstandigheid is, dat hij stoffelijk, dat hij reiner, elastischer en meer verfijnd is dan het lichaam; dat hij bestond voor het lichaam, kan bestaan in het lichaam en zal bestaan wanneer hij van het lichaam gescheiden is, wanneer het lichaam in het stof zal vermömlen.“

Het behoeft zeker geen betoog dat indien een volwassen mensch een onsterfelijken geest bezit en aan de andere zijde des grafs in vreugde of verdriet een verstandelijk voortbestaan heeft, de kinderen eveneens zulk een onsterfelijk voortbestaan genieten, want allen zijn van denzelfden oorsprong, hetzelfde geslacht — het geslacht van Adam. En de dood doet voor beiden, groot en klein, hetzelfde — het ontbindt den onsterfelijken geest van het aardsche lichaam of tabernakel, welke geest alzoo ontheven wordt van de pijn, lijden of smarten onvolkomenheden van dat sterfelijke omhulsel, om bevrijd van deze banden hun weg in geluk en vrede of in kommer en verdriet des geestes te vervolgen, naarmate het rechtvaardig oordeel van een wijs en goedertieren God zulks zal beslissen. Gelijk de Prediker zegt: „De geest keert weder tot God die hem gegeven heeft. Of gelijk Alma, een profeet van ouds van het westelijke vasteland zegt, dat na den dood. „de geesten van alle menschen hetzij goede of kwade worden opgenomen tot dien God, die hun het leven gegeven heeft.“

„En dan zal het geschieden dat de geesten dergenen die rechtvaardig zijn, ontvangen worden in een staat van geluk, welke „Paradijs“ genoemd wordt; in een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij zullen rusten van alle hunne moeiten, zorgen en bekommelingen enz.

„En dan zal het geschieden, dat de zielen der goddeloozen; ja die boos zijn, want ziet zij hebben part noch deel aan den Geest des Heeren *** dezen zullen uitgeworpen worden in de donkere duisternis daar weening en knersing der tanden zal zijn (Alma 40 : 11—13).

Dus de vraag, op dit oogenblik van het meeste belang is: Tot welke van deze twee klassen behooren de kinderen? Tot de goede

of tot de booze? Het is openbaar, dat een geldig antwoord op deze vraag gegrond moet zijn op de woorden van Christus of van zijne profeten en apostelen. Toen onze Zaligmaker op aarde was toonde hij reeds zijn groote liefde voor kinderen in hun sterfelijken staat en sprak de beslissende en machtige woorden: „Laat de kinderkens tot Mij komen want derzulken is het koningrijk der hemelen.“ Dit zou voldoende voor ons moeten zijn, doch zulks is niet noodig. God heeft duidelijker aangaande hen gesproken en ook getoond dat hij met een liefdevol en meedoogend oog op kinderen ter neder ziet, zooals blijkt uit hetgeen hij tot den profeet Jona, toen Hij de stad Ninevé spaarde, zeide: „En Ik zoude die groote stad Ninevé niet verschoonen, waarin veel meer dan honderd twintig duizend menschen zijn, die geen onderscheid weten tusschen hun rechter- en linkerhand? (Jona 4 : 11).“

Indien God zoo verschoonend, zoo liefderijk voor hen in hunnen sterfelijken staat is, hoeveel te meer moet dan zijne liefde niet zijn als zij van het moederlijke hart voor korteren of langeren tijd wegrukt zijn! Doch Hij van wien geprofeteerd was, dat Hij het gekrookte riet niet zou verbreken en de rookende vlaswiek niet zou uitblusschen, sprak zeer duidelijk aangaande het lot der zielen der kinderen en tot welke van de twee, hiervoor genoemde klassen, zij behooren, zeggende: „Ziet ik hen niet in de wereld gekomen om rechtvaardigen maar om zondaren tot bekeering te roepen; de gezonden hebben den geneesheer niet noodig; maar degenen die ziek zijn; daarom kleine kinderen zijn gezond, want zij zijn niet instaat om zonde te doen; daarom is de vloek van Adam van hen weggenomen door mij, zoodat die genee kracht over hen heeft“ (Moroni 8 : 8). Hier hebben wij dus het duidelijke woord des Heeren welke de balance ten gunste der kinderen doet overhellen. Waar door de profeet Mormon geleid werd te schrijven: „Kleine kinderen zijn levens in Christus zelfs van af de grondlegging der wereld. (Moroni 8 : 12).

Aldus zien wij dat kleine kinderen door het zoenoffer van Christus onder de rechtvaardigen gerekend worden, en in een staat van geluk en vrede van af hun stervensuur tot op den tijd hunner opstanding uit de dooden verblijven. Want zij hebben het eeuwige leven, of, hunner is het koninkrijk der hemelen, in andere woorden zij genieten de zegeningen en voorrechten van dat koninkrijk.

Om echter een weinig meer begrip van hun toestand tusschen den dood en de opstanding te hebben, zoo zullen wij de woorden van Joseph Smith aanhalen als hij zeide: „Alle kinderen zijn verlost door het bloed van Christus en het oogenblik dat zij deze wereld verlaten, worden zij tot den boezem van Abraham genomen.“

Wat zulks beteekent kunnen wij eenigszins een denkbeeld vermèn uit de volgende woorden van hem, gedateerd 21 Januari 1836: „De hemelen waren voor ons geopend, en ik zag het hemelsch koninkrijk van God, en de heerlijkheid daarvan, hetzij uit het lichaam of in het lichaam kan ik niet zeggen. Ik zag de voortreffelijke schoonheid van de poort waardoor de erfgenamen van dat koning-

rijk zullen ingaan, hetwelk was als de cirkelende vlammen van vuur; eveneens de vurige troon van God, waarop de Vader en de Zoon gezeten waren. Ik zag de schoone straten van dat koninkrijk, welke het aanzien hadden als zijnde geplaveid met goud. Ik zag de vaderen Adam en Abraham en mijn vader en moeder en mijn broeder Alvin, welke al lang in het graf rustte * * * En ik zag alzoo alle kinderen welke sterven voordat zij de jaren van verantwoordelijkheid bereikt hebben, dat zij gered zijn in het celestiale koninkrijk van den hemel.“

Van de opstanding uit de dooden zegt de profeet Joseph Smith: „Alle menschen zullen uit het graf voortkomen, hetzij oud of jong; daar zal aan hunne gestalte niet een kubiek worden toegevoegd, noch van genomen worden.“ En aangaande de opstanding der kinderen zegt hij: „Zij zullen opstaan gelijk zij sterven, wij kunnen daar onze beminnelijke kinderen begroeten, met dezelfde heerlijkheid, dezelfde beminnelijkheid in de hemelsche glorie, alwaar zij zich allen gelijk in verheugen. Zij verschillen in gestalten, in grootte; dezelfde geest geeft hen de gelijkenis van heerlijkheid en bloei.“

En ofschoon gelijk hij bij een andere gelegenheid zeide, dat niemand in staat is de heerlijkheid en de schoonheid van de verheerlijkte wezens te beschrijven, zoo is hetgeen hij daarvan mededeelt genoeg om het moederlijk hart in dankbaarheid tot God, in ootmoed aan zijne wil te onderwerpen bij het gemis van de aan hun toevertrouwde panden. „Moeders“ zegt hij „gij zult uwe kinderen terughebben, want zij zullen het eeuwige leven hebben; want hunne schuld is betaald, geene verdoemenis wacht hen, want zij zijn in den geest. Zooals het kind sterft, zoo zal het kind van de dooden opstaan en voor altijd in de geleerdheid van God leven; het zal het kind zijn, hetzelfde als het te voren was voordat het stierf uit uwe armen. Kinderen wonen en oefenen macht uit in denzelfden vorm als zij in het graf dalen.

Dit geeft ons eenig begrip van de zaligheid der kinderen en voorzeker kan ook ten opzichte van hen gezegd worden, dood waar is uw prikkel, hel waar is uwe overwinning!

H. DE BRIJ.

Correspondentie.

Ouderling Lucas Venema schrijft ons uit Surhuisterveen, Friesland, aangaande den vooruitgang van het werk aldaar, als volgt:
Geliefde Broeder!

Door den zegen des Heeren mogen wij ons verheugen met ons klein gemeententje, het nieuwe jaar weer ingetreden te zijn, hetwelk nu voor ons ligt als een wijduitgebreid arbeidsveld, voor ons om in te werken. Beginnende met den eersten dag, heb ik zulks dadelijk ondervonden. Terwijl ik met de Heiligen en vrienden was afgesproken om Oudejaarsavond-vergadering te houden, werd ons dit belet door het onweer, hetwelk met sneeuwstorm gepaard ging,

zoodat niemand tot de vergadering is gekomen. Den volgenden dag de eerste in het nieuwe jaar, was ook besproken om te vergaderen waar allen zich op zetten om te komen, hetwelk is geschied. Maar Satan dacht ons te verhinderen, want nadat ik gebeden had, en lied 62 had opgegeven en het eerste vers had voorgelezen, werd mij gezegd dat een der zusters niet goed werd. Zij werd door booze machten aangevallen, hare kennis ontnomen, zij werd geheel stijf en hare oogen kwamen omtrent verkeerd in haar hoofd. Terwijl ik dit zag staakte ik de vergadering, naderde haar, en legde mijne handen op haar hoofd, toen begon de duivel te werken en men kon haar, met hun twee, haast niet houden. Ik vroeg de olie om die te gebruiken, maar haar mond was gesloten, zoodat zij geen olie kon innemen. Toen zalfde ik haar hoofd en zij begon te schreeuwen en te slaan, dat zij konden haar wijd en zijd hooren. Daarna bevestigde ik de zalving en gebod in den naam van Jezus, dat Satan uit haar lichaam zou varen. Toen werd ik rondom omsingeld van booze geesten, welke haar heen en weer scheurden, dan voer hij uit en zij kon dadelijk weer met ons het lied zingen en was genezen. Toen waren allen in de vergadering aangedaan over dit groote werk en barsten in tranen uit en loofden God. Wij hadden eene gezegende vergadering dewelke voor de vreemdelingen een groote getuigenis werd, en hun tot het bewustzijn bracht, dat dit de eenige weg tot zaligheid is.

Verder verheug ik mij in het Evangelie en in het werk des Heeren en hoewel ik door de sneeuw moeielijk kan werken, want hier zijn plaatsen in de heide, waar ik aan de middel toe in de sneeuw kom te staan, toch verheug ik mij hier te werken en zal door de hulp van Mijnen Vader, het rijk van Satan zoo tegen zien te werken, dat hij eenmaal, zoo spoedig mogelijk, zijn macht zal verliezen.

De Ouderdom der Wereld.

Professor H. V. Hilprecht van de Universiteit van Pennsylvanië die in de kunstmatig aangelegde hoogten van den Ouden Nipper, in Klein-Azië, onderzoekingen deed, is onlangs van Bremen in New York aangekomen, zegt de „Chicago Chronicle“.

Professor Hilprecht bracht eenige tafeltjes met graveeringen van wigvormige gedaante mede, welke hij onlangs in een ouden tempel in de ruïnen aan den Nipper ontdekt heeft. Deze tafeltjes bevatten verslagen van beschaving, welke gelijk hij beweert, reeds 5000 jaar voor Christus bestond, dit is bijna zooveel jaren voor Abraham, als Abraham voor dezen tijd was.

De aankomst van dien professor werd met verlangen tegemoet gezien door de studenten in de oudheidkunde, omdat men geloofde dat zijne ontdekkingen de tijdrekening van den Bijbel geheel zullen veranderen, zich vele duizenden jaren voor de oude tijdrekening van den zondvloed uitstreckende. Daarom beschouwt men hem als een bode welke nieuws brengt van de vroegste tijden der beschaving. Zijn reis van den Nipper is een lange reeks van persoonlijke tri-

umphen geweest. Hij werd geëerd door den Sultan van Turkije. Het professorschap der universiteiten in Duitschland werd hem aangeboden. Prins Ruprecht van Beijeren ontving hem als gast, eveneens de hertogin van Anhalt, zuster van den koning van Denemarken, en is als lid van verscheidene aardrijkskundige vereenigen-
gen aangesteld.

Dr. Hilprecht heeft deze kunstmatige hoogten van den Ouden Nipper reeds gedurende elf jaren onderzocht. Zijn tochten zijn daardoor met veel succes bekrond, doch gedurende het afgelopen jaar heeft hij de grootste ontdekking van allen gedaan — het vinden van de bibliotheek van den ouden tempel aan den Nipper, en de overblijfselen van reusachtige paleizen, welke minstens twee verdiepingen hadden en welke vele bewijzen gaven, van hetgeen „moderne inrichtingen“ genoemd kunnen worden.

Deze tafelen-bibliotheek werpen een sterk licht op de levenswijze van het volk aan den Nipper, ten tijde als tot op heden wordt verondersteld, dat Adam en Eva in den hof van Eden leefden.

Eenige van deze tafelen zijn woordenboeken, bouwkundige plannen, gebouwen, lijsten, rekenkundige oefeningen, contracten, rekeningen van verkooping, geschiedenissen en tijdrekenkundige lijsten. En niet alleen vormen zij een volkomen verslag van den tijd, doch zij toonen aan dat de beschaving welke destijds bestond duizende jaren oud was. Zij vullen vele bressen aan welke in Genesis bestaan; zij werpen licht op den oorsprong der Joden en der Joodsche godsdienst en zij bevestigen wonderlijk de feiten in het Oude Testament beschreven.

Het voornaamste punt om op te merken is, zegt de professor, „dat wij de eerste Babylonische tempelbibliotheek gevonden hebben welke ooit ontdekt is geworden. En niet minder belangrijk is het feit dat geen dezer ontdekte documenten jonger als 2000 jaar voor Christus is — dat is omstreeks den tijd dat de eerste bloezems van den Nipper beschaving hun leven geëindigd hadden door den inval der Elamieten.

„Tot dusver is slechts een vleugel der bibliotheek in werkelijkheid opgegraven geworden. Omstreeks 18.000 handschriften zijn dit jaar van de ruïnen voor den dag gekomen. Terwijl op verschillende tijden, gedurende het werk dezer expeditie, werd in onderscheidene plaatsen in het gebouw ongeveer 10.000 handschriften gevonden, ofschoon ik te dier tijd geen voldoende bewijzen vond dat wij werkelijk in de bibliotheek waren. Deze ontdekkingen zullen een aanmerkelijken invloed op onze kennis van het leven, de godsdienst en de kunst der Hebreëen uitoefenen, wier eerste wortelen nauw verbonden zijn met de geschiedenis van Babylonië. De bibliotheek van den tempel van den Nipper was uit de menschelijke kennis verloren ten tijde als Abraham naar Ur ging. Het geeft ons den geschiedkundigen ondergang van den tijd toen Abraham naar Palestina ging. Vele van de gewoonten en godsdiensten waarvan onder de Hebreëen melding werd gemaakt, zullen hier hun eerste uitlegging vinden.

De Zending in andere landen.

Aangaande een vergadering van de Conferentie-Preisidenten van de Zending der Zuidelijke Staten welke onlangs te Chattanooga Tennessee in de Vereenigde staten van N. Amerika gehouden werd, schrijft een voornaam nieuwsblad van die stad „The Times”, zeer wel en zeer gunstig, als volgt: De derde jaarlijksche Conferentie van Presidenten van de Zending der Zuidelijke staten werd gedurende de laatste drie dagen alhier gehouden. Er waren zestien Presidenten der verschillende Conferentiën, welke deze Zending bevat, tegenwoordig. Zondagmorgen te 10.30 werd de vergadering geopend, welke in het hoofdkantoor dier Zending gehouden werd. Vele achtenswaardige ingezetenen waren tegenwoordig en het huis was overvol. Het was een godsdienstige vergadering onder leiding van President Ben E. Rich, welke het gebed deed. Het avondmaal werd toegediend en de vergadering werd overgegeven aan de Ouderlingen om die ten nutte te maken, overeenkomstig hunne gevoelens. De tijd werd wel besteed en vele onbevreesde getuigenissen afgelegd, afgewisseld door geestelijke en zielinspireerende lofzangen. Bij het hooren dezer getuigenissen werd men onwillekeurig overtuigd van den ernst hunner zielen. En bij het beschouwen van hun openhartige aangezichten kon men duidelijk hun vastberadenheid lezen, terwijl oprechtheid op elke gelaatstrek en uitdrukking lag. Het was duidelijk van de éénheid van uitdrukking van deze mannen, dat zij allen overeenstemden, van één hart waren, één geloof voorstonden, verdedigers en standaarddragers van één Evangelieboodschap waren. De vergadering duurde bijna twee en een half uur en de getuigenis van de herstelling van het Evangelie was het hoofdonderwerp en de aard hunner besprekingen.

Toen zij gevraagd werden naar de oorzaak hunner opmerkenwaardige eenheid, welke zoo duidelijk in al hunne handelingen en besprekingen waren, antwoordde een der Ouderlingen op kalme wijze: „Het is de Geest van God, welke ons één maakt“. Indien wij met eene geest gezegend zijn, is het dan niet redelijk te besluiten, dat wij als met één oog eenvoudig tot de heerlijkheid van God zullen zien?

Bericht werd onlangs ontvangen van Temesvar, Zuid-Hongarije, dat twee zendelingen, welke in die omstreken het Evangelie predikten, door een menigte volks zeer mishandeld werden. Een van hen werd met stokken, riemen en touwen met knoopen en later ook op de naakte rug geslagen.

De andere werd in een poel met stinkend water geworpen, doch zij werden ten laatste door de politie ontzet. Verdere prediking van het Evangelie werd verboden.

Gemengd Nieuws.

Naar alle waarschijnlijkheid zullen binnen korten tijd vier groote water-reservoirs in de bergen nabij Ogden, Utah, Vereen. Staten van N.-Amerika, gebouwd worden.

Dit water zal als drijfkracht gebruikt worden voor de vervaardiging van electricische kracht en voor de bewatering van het bouwland. Deze reservoirs zullen van groot nut zijn voor het bebouwen van veel land, hetwelk tot op heden niet met veel succes kon bebouwd worden.

Den 17en October l.l. werd te Provo (Utah) het vijf en twintig jarig bestaan herdacht van de stichting van de Brigham Young Hoogeschool. Zij was begonnen en begiftigd door President Brigham Young. In het begin der hoogeschool waren er slechts 29 studenten, terwijl het tegenwoordig aantal 700 bedraagt.

Een expeditie is onlangs door deze hoogeschool uitgerust om een reis te doen door Centraal en Zuid-Amerika, tot het onderzoeken van de vele ruïnen van steden, welke door de oude beschaafde inwoners gebouwd werden, gelijk in het Boek van Mormon beschreven is.

Ouderlingen B. H. Roberts en J. Golden Kimball, presidenten van de zeventigers, deelden in de zeventigers-vergadering, November l.l. te Logan (Utah) gehouden, mede, dat, in het vervolg een grooter aantal zendingen zouden worden uitgezonden tot de volken der aarde, als tot heden gedaan is. Nieuwe zendingen zouden worden geopend, welke tot op heden toe ontoegankelijk voor de ouderlingen geweest zijn, onder welke ook Japan zou zijn. De zeventigers werden aangespoord zichzelven in gereedheid te houden, om voor deze nieuwe arbeidsvelden zich voor te bereiden.

De Heer C. W. Nibley van Baker City Oregon en D. Eccles van Ogden (Utah) hebben de stad Logan (Utah) een bezoek gebracht, met het doel een beetwortelsuikerfabriek aldaar op te richten. Dit zou de derde suikerfabriek zijn, welke in Utah opgericht is.

I N H O U D :

Een en zeventigste halfjaarlijksche Conferentie (<i>Vervolg en slot</i>) Blz. 17	Conferentie Notitie Blz 24
De groote muur aan de Mississippi-rivier „ 30	Gezegden van Joseph Smith „ 24
Eerste Visioenen en Openbaringen welke door Joseph Smith werden ontvangen, (<i>vervolg</i>) 21	Zaligheid der Kinderen „ 25
Mededeeling „ 24	Correspondentie „ 28
	De ouderdom der Wereld „ 29
	Zending in andere Landen „ 31
	Gemengd Nieuws „ 32

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam, Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.